

listinou a disponuje s ním príslušný štátny archív. Aj z týchto dôvodov mali za to, že nebola splnená podmienka dobromyseľnosti pri vydržaní. Ďalej uviedli, že pred prevodom sa mala matka preukázať, že podiely, ktoré prevádza vlastní, a to nie len čestným vyhlásením, ale aj dokumentom potvrdzujúcim nadobudnutie podielov. Tvrdili, že tieto dokumenty však nemala. Dospeli k záveru, že nikto z prítomných nemohol byť dobromyseľný v tom, že ich matka prevádza svoje pozemky. Zdôraznili, že urbár Varín, ako aj prítomné osoby vedeli, resp. vedieť mali, aká forma je potrebná na prevod vlastníckeho práva a aké sú podmienky prevodu. Mali za to, že nemohlo dôjsť k dobromyseľnému prevodu. Dodali, že ich matka, si nemusela uvedomovať, aké náležitosti sú potrebné na prevod, ale urbár D. rovnako ako aj hospodár urbáru tieto veci vedieť mal. Boli názoru, že rovnako žalovaný si musel byť vedomý, že nedodržel formu na prevod nehnuteľností, a teda, že čestným prehlásením nenadobudol nehnuteľnosti. Vedomosť žalovaného o tom, že nehnuteľnosť nenadobudol potvrdzuje aj odôvodnenie rozhodnutia Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru č.k.: D. X. XX/XXXX, v ktorom sa uvádza, že žalovaný si z dôvodu nedodržania formy nechal zapísať vlastnícke právo vydržaním, a to len približne mesiac potom, ako sa o pozemky po svojich predkoch začal zaujímať žalobca v 1/ rade, ktorý sponchybnil čestné prehlásenie. Mali za to, že žalovaný musel vedieť, že nehnuteľnosť mu nepatrí a ani nikdy nemohla na základe čestného prehlásenia, a teda nemohol byť dobromyseľný, že mu nehnuteľnosť patrí, čo je podmienkou vydržania. K otázke dobromyseľnosti žalovaného citovali rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 283/2009. Z dôvodu, že žalovaný si uvedomoval, že pre prevod vlastníctva nebola dodržaná forma, mali za to, že nemohol byť dobromyseľný. Zároveň mali za to, že nemohol byť dobromyseľný ani z dôvodu, že pri obvyklej opatrnosti by musel zistiť, že nehnuteľnosti sú evidované na Q.Y. M.. Konštatovali, že obvyklá miera opatrnosti, akú možno od každého požadovať, určite nie je zachovaná v prípade, ak sa omyl zakladá na neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia právneho predpisu (právny omyl), vzhľadom na zásadu „neznalosť zákona neospravedlňuje. Mali za to, že žalovaný musel mať predmetné pochybnosti o nadobudnutí jeho vlastníctva, pretože ak by bol presvedčený že nadobudol vlastníctvo riadne nemal by za potrebné nechávať si predmetné právo zapísať aj na základe vydržania. Poukázali, že žalovaný je vysokoškolsky vzdelaný človek. Predpokladali, že s ohľadom na okolnosti prípadu pri nadobúdaní vlastníctva na základe čestného prehlásenia by mal mať dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k zákonnému prevodu vlastníctva. Mali tak za to, že žalovaný nemohol nadobudnúť nehnuteľnosti vydržaním, a teda nie je ich vlastníkom. Ďalej uviedli, že žalovaný má počet hlasov X,XX pričom svoje podiely nadobudol po ich otcovi a ich matke. Poukázali, že stav vykladovania vlastníctva k XX.XX.XXXX pre ROEP a informácie z urbáru D. boli tiež súčasťou podkladov pre vyhotovenie ROEP, a teda na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Tvrdili, že kontaktovali urbár D. v čase, kedy zdedili svoje ostatné podiely v urbáre D., pričom im zo strany urbáru nebolo oznámené, že prebieha konanie ROEP a že si môže svoje domnelé práva uplatniť. Nedostali žiadne písomné oznámenie zo strany príslušného katastra, prípadne od komisie ROEP. Mali za to, že o tom, že už nastúpili do časti práv svojich predkov svedčí aj skutočnosť, že žalobca v 1/ rade bol zapísaný na listoch vlastníctva ako spoluvlastník pozemkov, ktoré boli v správe urbáru už v roku XXXX, teda o tomto určite musel mať vedomosť urbár, aj žalovaný a tak aj príslušný kataster vrátane komisie ROEP. Boli názoru, že nemohla sa časť urbárskych podielov rozdeliť na časť, ktorú vlastní žalobca a časť, ktorú vydržal až po zápise dedičských konaní na listoch vlastníctva XX.XX.XXXX žalovaný pre pozemky, ktoré boli stále len v pozemknoknižných vložkách a zo strany urbáru neboli klientovi identifikované, preto ich nemohol označiť notárovi na prejednanie novoobjaveného dedičstva. Túto právnu neistotu neodstránila ani komisia pre ROEP, ani kataster. Ďalej uviedli, že predtým ako bol ROEP uzatvorený a začal sa prepisovať na listy vlastníctva požiadali kataster o zdržanie sa konania do času, kým sa nevyriešia sporné pozemky a následne podali žiadosť na komisiu pre ROEP s výsledkom zápisu sporného vlastníctva žalovaného a zamietnutím ich žiadosti. Uviedli, že podľa listov vlastníctva žalovaný nadobudol nehnuteľnosti na základe rozhodnutia Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru, č. D. M. X. XXX/XXXX v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z.. Mali za to, že správny orgán mal v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 180/1995 Z. z. návrh na vydanie rozhodnutia o vydržaní zamietnuť, vzhľadom k tomu, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam si ešte pred rozhodnutím o vydržaní uplatnil žalobca v 1/ rade. Zdalo sa im podozrivé, že potom ako sa žalobca v 1/ rade začal zaujímať o svoje pozemky, ktoré mu mali patriť bolo zapísané vlastnícke právo k viacerým nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. Varín na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a ktoré má v správe urbár D. na žalovaného, pričom titul nadobudnutia je rozhodnutie o vydržaní podľa § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z., a to v roku 2013. Zaujímavé pre nich bolo, že aj podľa stavu vykladovania vlastníctva k XX.XX.XXXX pre ROEP mal žalovaný nadobudnúť podiel od poručiteľa Q.Š. M. Z. N. I. H. M., čo však nebolo možné, pretože poručiteľ Q.J. M. svoj podiel nikdy žalovanému nepreviedol a podiely nepatrili do BSM. Tvrdili, že krátko potom ako sa začal o pozemky zaujímať žalobca v 1/ rade si nechal žalovaný zapísať vlastnícke právo

podielov sa pod bodom X konštatuje, že H. M. C. X,XX podielov žalovanému. Prevod podielov bol výborom urbáru pojatý do stavu vydokladovania vlastníctva hlasov Y. XX.XX.XXXX pre ROEP, v ktorom na strane X je zadokumentované, že žalovaný nadobudol okrem iných X,XX podielu z pôvodných 3, 1/3 podielu od Q.Y. M. Z. I. H. M., rod. M. podľa zoznamu z roku XXXX. Od prevodu podielov, t.j. od XX.XX.XXXX žalovaný vykonával a vykonáva v dobrej viere a dobromyseľne všetky práva a povinnosti urbárnika vyplývajúce z vlastníctva týchto podielov. Zdôraznil, že v čase prevodu podielov nemohla byť uzavretá formálna kúpna zmluva na predaj konkrétnych pozemkových nehnuteľností, pretože tieto boli v pozemkovej knihe vedené na vlastníka spolok bývalých urbárnikov obce D. a nie na konkrétnych členov tohto spolku. Nesúhlasil s tvrdením žalobcov, že H. M. nemohla nakladať s podielmi, pretože ako vyplýva zo zoznamu urbárnikov z roku XXXX pod č. XXX je uvedené, že Q. M. Z. H. M. mali hlasovacie práva vo výške X X/X. Rozhodnutím ŠN v Žiline D 1294/80 zo dňa 17.10.1980, ktorým bolo prejednané dedičstvo po Q. M., T. XX.XX.XXXX, F. XX.XX.XXXX sa H. M. stala univerzálnou dedičkou po ňom bez povinnosti vyplatiť ustupujúcim dedičom ich zákonný podiel, lebo títo si výplatok nežiadali. Mal za to, že H. M. vlastnila a bola oprávnená disponovať s X,XX podielmi, ktoré riadne predala žalovanému. Bol názoru, že písomná forma kúpnej zmluvy s následným odkladovaním na katastri by bola v tom čase možná iba za predpokladu, že by sa jednalo o prevod nehnuteľností už zapísaných na LV v prospech jednotlivých urbárnikov. V tom čase išlo o prevod hlasovacích práv, v podiele X,XX, teda o prevod hnuťelnej veci, u ktorého prevodu zákon nepredpisuje písomnú formu prevodu. Za nepravdivé označil aj tvrdenie, že si z dôvodu nedodržania formy nechal zapísať vlastnícke právo vydržaním, a to len mesiac po tom ako sa o pozemky začal zaujímať žalobca, ktorý spochybnil čestné prehlásenie. Žalovaný návrh na vydanie rozhodnutia a potvrdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. podal na komisiu pre ROEP podaním zo dňa XX.XX.XXXX, takmer dva roky pred spochybnením čestného prehlásenia zo strany žalobcu v 1/ rade, ktoré je datované XX.XX.XXXX. Nesúhlasil s názorom žalobcov, že správny orgán mal v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 180/1995 návrh na vydanie rozhodnutia o vydržaní zamietnuť vzhľadom k tomu, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam si ešte pred rozhodnutím o vydržaní uplatnil, pretože v tom čase žalobca v 1/ rade dedičom sporných nehnuteľností nebol a ani v súčasnosti nie je. Poznamenal, že pokiaľ spochybnenie čestného vyhlásenia zo dňa XX.XX.XXXX, adresované urbáru Varín vydáva žalobca za uplatnenie vlastníckych nárokov, tak urbár D. nie je orgán, ktorý by bol oprávnený rozhodovať o vlastníckych vzťahoch, resp. nie je orgán kompetentný rozhodovať o platnosti alebo neplatnosti čestného vyhlásenia. Mal za to, že žalobcovia si mylne vykladajú aj znenie druhej vety § 11 ods. 1 cit. zákona, pretože znenie tejto vety účastníctvo v konaní priznáva dedičovi oprávneného držiteľa, ktorým držiteľom bol v tom čase samotný žalovaný, takže logicky neprichádzal do úvahy ako účastník konania jeho prípadný dedič a toľž už nie žalobca. Uviedol, že správny orgán, ani urbár a ani žalovaný nemali a nemajú povinnosť informovať žalobcu v 1/ rade o nadobudnutí pozemkov vydržaním žalovaným, pretože im jednak takáto povinnosť z ničoho nevyplýva a jednak žalobca sa doteraz logicky nemohol a nemôže preukázať žiadnym dokladom, že je dedičom sporných nehnuteľností. Poukázal, že vlastníčka H.Ž. M. predala urbárske podiely žalovanému ako hnuťelnej veci, a tieto sa až v procese ROEPU premenili a hmatateľné podiely na konkrétnych pozemkoch, ktoré boli dovtedy zapísané v pozemkovej knihe v prospech urbáru ako spoločenstvu. V súlade s § 6 cit. zákona bol preto podkladom na zostavenie registra aj stav vydokladovania vlastníctva hlasov k XX.XX.XXXX pre ROEP, z ktorého nespochybniteľné, že žalovaný okrem iného nadobudol Z. X,XX R. po Q. M. Z. H. M. podľa zoznamu z roku XXXX. Považoval za zavádzajúce tvrdenie žalobcov, že rozhodnutie Okresného úradu Žilina katastrálneho odboru č. VA M. X. XXX/XXXX sa opieralo o nepravdivé dôkazy a tvrdenia, pretože žalovaný uzavrel riadnu verbálnu kúpnu zmluvu na prevod hnuťelnej veci so známou vlastníčkou H. M., a to jednak ako pôvodnou spoluvlastníčkou podľa zoznamu z roku XXXX a následne ako vlastníčkou podľa dedičského rozhodnutia č. D 1294/80. Zdôraznil, že H. M. ako predávajúca odo dňa predaja 07.01.1997 až do svojej smrti XX.XX.XXXX nijak nespochybnila čestné vyhlásenie o potvrdení predaja prevodu X,XX urbárskeho podielu, pričom žalovaný od tohto dňa XX.XX.XXXX predmet prevodu nerušene užíval až do začiatku roku XXXX, kedy právny zástupca žalobcov listom zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaného na rokovanie ohľadom prevedených podielov H. M., negujúc platnosť kúpnej zmluvy uzavretej za jej života. Žalovaný nemal pochybnosti o tom, že po XX rokoch nakladania s predmetným urbárskym podielom je jeho oprávneným vlastníkom. Uviedol, že nemal vedomosť o tom, že žalobca mal mať počas konania ROEP nejaké pripomienky, ktoré bolo možné v rámci prebiehajúceho konania uplatniť.

3. Žalobcovia v replike zo dňa 03.10.2016, doručenej Okresnému súdu Žilina dňa 07.10.2016, mali za to, že aj v čase údajného prevodu nehnuteľnosti by bolo možné uzavrieť písomnú kúpnu zmluvu a nie len verbálnu. Mali za to, že tak nemohlo dôjsť k uzavretiu perfektnej kúpnej zmluve. Opätovne zdôraznili, že

žalovaný nebol pri nadobudnutí vlastníckeho práva dobromyseľným. Mali za to, že zaevidovanie prevodu valným zhromaždením publikovaným v Spravodaji urbárskej obce nezakladá prevod vlastníckeho práva. Uviedli, že aj žalovaný mal pred podaním návrhu na vydržanie vedomosť o tom, že žalobca v 1/ rade sa stal členom urbáru D.. Poukázali na obsah zmluvy o pozemkovom spoločenstve vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti v zmysle § 5 zákona č. 97/2013 Z.z. Zdôraznili, že v dedičskom rozhodnutí č. 1294/1980 zo dňa 17.10.1980 nie je uvedené, že H. M. je univerzálnou dedičkou, ani to, že by sa stala vlastníčkou sporných nehnuteľností. V prípade ak by všetko bolo prededené na H. M. neboli by ďalšie dedičské konania, na základe ktorých dedil majetok po Q. M. žalobca v 1/ rade. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/157/2015 zo dňa 29.06.2016, ktorým bolo rozhodnutie Okresného úradu Žilina katastrálneho odboru č. VA C XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Zdôraznil, že krajský súd jednoznačne uviedol, že žalobca v 1/ rade mal byť účastníkom správneho konania. Status žalobcov ako dedičov po Q. M. Z. H.J. M. preukazovali okrem iného Osvedčením o dedičstve č. 21D/470/2014, Dnot 313/2014. Mali za to, že krajský súd v podstate potvrdil tvrdenia žalobcov o tom, že zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na žalovaného nebol v súlade so zákonom. Ďalej namietali porušenie zákona tým, že právny zástupca žalovaného bol aj právnym zástupcom urbáru Varín. V tomto smere argumentovali § 21 písm. d) zákona č. 586/2003 Z.z. a zároveň namietali porušenie rovnosti strán z dôvodu nerovného postavenia vo vzťahu k dispozícii s dokumentmi urbáru D.. Žiadali v danej veci priznať aj trovy konania sp. zn. 14C/100/2015, a to z dôvodu, že súčasné konanie je iniciované výlučne z dôvodu, že podľa názoru sudcu konajúceho v konaní č. 14C/100/2015 žalobcovia vzali pôvodnú žalobu v celom rozsahu späť a podali novú žalobu, aby sprehľadnili konanie.

4. Žalovaný v duplike zo dňa XX.XX.XXXX, Okresnému súdu Žilina doručenej dňa XX.XX.XXXX, zdôraznil, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcov, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo vydržaním, pretože prvotne nadobudol vlastnícke právo kúpou od H. M.. V daný čas však nebolo možné vykonať prevod vlastníckeho práva ku konkrétnym pozemkovým nehnuteľnostiam s následným odkladovaním v katastri nehnuteľnosti. Druhotný krok zo strany žalovaného bol teda akt zhmotnenia predchádzajúcej kúpy huteľného majetku vyplývajúci priamo zo zákona č. 180/1995 Z.z., a to podaním na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním už ku konkrétnym pozemkom, na ktoré sa predtým viazalo právo dispozície k X,XX urbárskym podielom. Návrh na vydržanie podal až v čase konania ROEP v obci D. dňa XX.XX.XXXX, teda takmer XX rokov od kúpy. Po celú túto dobu dobromyseľne vykonával práva a povinnosti vyplývajúce z vlastníctva urbárskych podielov. Mal za to, že H. M. sa nemohla stať vlastníčkou sporných nehnuteľností, pretože v čase smrti jej manžela Q. M. takéto nehnuteľnosti právne neexistovali, existovali iba huteľné veci vo forme urbárskych podielov, ktoré v súlade so zákonom previedla na žalovaného. Mal za to, že to či žalobca v 1/ rade mal byť účastníkom správneho konania vo veci vydržania sporných pozemkov v rámci procesu ROEP je pre toto konanie nepodstatné a to aj z toho dôvodu, keď potencionálnymi dedičmi boli a sú aj ostatní žalobcovia. Zdôraznil, že krajský súd predmetným rozhodnutím iba zrušil rozhodnutie okresného úradu Žilina, z dôvodu, že žalobca v 1/ rade nebol účastníkom konania. Vo svojom odôvodnení ani len nenaznačil, že zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na žalovaného nebol v súlade so zákonom z čoho by potom malo vyplývať, že súd v tomto konaní by na základe tohto názoru mal určovacej žalobe žalobcov vyhovieť. Nesúhlasil s názorom žalobcov o porušení zákona o advokácii, tým, že žalovaného zastupuje právny zástupca urbáru D.. Mal za to, že ustanovenie § 21 zákona o advokácii by bolo teoreticky aplikovateľné ak by išlo o sporovú vec medzi urbárom Varín ako bývalým klientom a žalovaným ako klientom, ktorý o poskytnutie právnych služieb žiada. Mal za to, že predmetné ustanovenie nie je aplikovateľné v danej veci ani len v teoretickej rovine, pretože právny zástupca žalovaného nebol nikdy predtým právnym zástupcom žalobcov. Nesúhlasil ani s názorom žalobcov o porušení rovnosti strán. Uviedol, že žalobcovia neoznačili, ktorými konkrétnymi dokladmi alebo údajmi viac disponuje iba žalovaný z dôvodu právneho zastúpenia, čím by mala byť porušená rovnosť zbraní. Poukázal, že žalobcovia nenavrhlí súdu vyžiadať od urbáru relevantný doklad, ktorým disponuje iba žalovaný, lebo ho zastupuje právny zástupca, ktorý poskytuje právne služby aj urbáru Varín. Za protiprávnu požiadavku označil požiadavku žalobcov na priznanie náhrady trov konania sp. zn. 14C/100/2015.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 15.05.2017 a v dôsledku jeho odročenia z dôvodu vykonania ďalšieho dokazovania dňa 09.06.2017, na ktorom súd vo veci rozhodol.

6. Strany sporu v zásade po celý čas konania, aj pred súdom, zotrvali na svojej argumentácii v spore, ako ich uviedli v žalobe, v podanom vyjadrení k žalobe, replike, či duplike.

7. Právna zástupkyňa žalobcov pred súdom nad rámec písomných vyjadrení vo vzťahu k nosným dôvodom podania žaloby uviedla, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vydal dňa 02.01.2017 rozhodnutie č. VA C 106/2016, ktorým žalovanému zamietol návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 11 ods. 1 zákona vydržaním. Ďalej podotkla, že rozhodnutie Okresného úradu v Žiline č. XX/XXXXXX/OÚ-B. zo dňa 21.10.1997 vychádza z pôvodného menoslovu urbárikov z roku XXXX.

8. Právny zástupca žalovaného pred súdom uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiavajú písomných vyjadrení. Navyiac uviedol, že predmetom dedičského konania po Q. M. H.oli bývalé urbárske pasienky, ktoré boli zoštátnené na základe zákona 81/1949 Zb. Tieto boli následne zákonom o pôde č. 229/1991 Zb., reštitučný zákon, vydávané na základe rozhodnutia. V danej veci Okresného úradu v Žiline č. XX/XXXXXX/OÚ.-B. zo dňa 21.10.1997. Iba tieto pozemky mohli tak byť predmetom dedičského konania po Q. M.Y.. Q. M. boli vrátené bývalé pasienky, ktoré boli predmetom aj dedičského konania po jeho smrti. Predmetom dedičského konania po jeho smrti však nemohli byť lesné pozemky. Narozdiel od pasienkov sa vlastníctvo lesných pozemkov nestrácalo. Zákomom č. 2/1958 Zb. boli zrušené urbáre, ako spoločenstvá, lesné pozemky neprešli na štát, prešlo len právo užívania na podnik štátnych lesov, takže tieto potom nemohli byť predmetom ani reštitučných konaní, ani následne predmetom dedičského konania. Uviedol, že žalovaný kúpil X,XX hlasu ako hnuiteľnú vec. V tom čase sa vzťahoval len na lesné pozemky, ktoré boli vo vlastníctve urbáru. Poľnohospodárske pozemky, resp. bývalé pasienky, v tom čase neboli ani v obhospodarovaní urbárskeho spoločenstva, pretože v tom čase boli vo vlastníctve príslušného družstva a do vlastníctva a do obhospodarovania urbárskeho spoločenstva sa dostali až po vydaní a právoplatnosti rozhodnutia (č. XX/XXXXXX/OÚ-B. zo dňa 21.10.1997), avšak k zápisom došlo až niekoľko rokov po jeho správoplatnení.

9. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom (č.l. 291 spisu) určil, že do dedičstva po poručiteľovi patria sporné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Z. XXXX.

10. Proti tomuto v poradí prvému rozsudku podal žalovaný odvolanie.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, uznesením č.k. 5Co/94/2019-184 zo dňa 24.09.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Konštatoval, že podľa predloženého zoznamu urbárikov Spolku bývalých urbárikov obce Varín z roku XXXX bol pod č. XXX vykonaný zápis člena - M. Q.Š. G. I. H. M., M.. M. s počtom hlasov X X/X výška spoluvlastníckeho podielu nečitateľná (č.l. 30 spisu). Uvedený zápis vyhodnotil odvolací súd ako podstatné skutkové zistenie pre rozhodnutie veci. Mal za to, že okresný súd sa nezaoberal týmto podstatným skutkovým zistením pre rozhodnutie veci vyplývajúcim z vykonaného dokazovania, t.j. že zápis členstva s výkonom hlasovacieho práva v urbári, ktoré je imanentne prepojené s vlastníctvom spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nedielnej nehnuteľnosti, svedčil obom právnym predchodcom žalobcov. Dospel k záveru, že v tomto smere konajúci súd nevykonal ďalšie zistenia, ktorú skutočnosť odvolací súd vyhodnotil ako nedostatok skutkových záverov, čo sa následne prejavilo v predčasnom, a teda nesprávnom právnom závere jeho rozhodnutia v tomto smere. Uviedol, že nebolo možné ponechať nepovšimnutý predmetný zápis v zozname, ktorému nemožno pripísať len evidenčný charakter. Vytkol okresnému súdu, že ponechal bez povšimnutia vyhodnotenie zápisu oboch manželov k spoluvlastníckemu podielu na spoločnej nehnuteľnosti a následne aj k žalobnému návrhu. Konštatoval, že v sporovom konaní je súd viazaný žalobným návrhom. Pokiaľ žalobca požadoval, aby súd určil označené nehnuteľnosti do dedičstva po poručiteľovi nebolo možné nechať nepovšimnutý predmetný zápis v zozname, ktorému nemožno pripísať len evidenčný charakter. Súd prvej inštancie v súvislostiach súdnej veci ponechal bez povšimnutia vyhodnotenie zápisu oboch manželov k spoluvlastníckemu podielu na spoločnej nehnuteľnosti a následne aj k žalobnému návrhu. Uviedol, že zoznam Spolku bývalých urbárikov obce D. z roku XXXX slúži ako jediný doklad o vlastníctve spoluvlastníckeho podielu k spoločnej nehnuteľnosti. Mal za to, že nie je možné ignorovať skutočnosť, že v zozname sú ako spoluvlastníci vedení manželia, a to poručiteľ Q. M. Z. H. M.. Okresnému súdu vytkol, že tomuto zisteniu nevenoval náležitú pozornosť. V ďalšom konaní uložil okresnému súdu zaoberať sa vyhodnotením zápisu poručiteľa a jeho manželky v predloženom zozname urbárikov Spolku bývalých urbárikov obce D. z roku XXXX. Uviedol, že je nevyhnutné, aby si okresný súd ustálil otázku, či v danom prípade dotknuté spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti tvorili majetkové spoločenstvo manželov, resp. BSM alebo sa jednalo o výlučný majetok poručiteľa. V tomto smere odkázal na § 150 CSP. Uviedol, že nie je vylúčené ani vykonanie ďalšieho dokazovania konajúcim súdom na podklade zistených skutočností. Konštatoval, že okresný súd je zodpovedný za materiálnu vykonateľnosť rozhodnutia a preto sa javí ako vhodné, aby mal bezpečne preukázané aj tvrdenie, že manželka H. M. sporný spoluvlastnícky podiel na označených

námietkach. Tento menoslov urbárikov z roku XXXX H. B. XX.XX.XXXX S. XX.XX.XXXX k verejnému nahliadnutiu, pričom námietky neboli podané. Informáciou o tom ako, od koho a kedy poručiteľ Q. M. nadobudol pomerný podiel na hlasovacom práve nedisponuje.

18. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní dňa 02.12.2019 oboznámila písomné podanie zo dňa 26.11.2019 a uviedla tiež, že trvá naďalej aj na všetkých doterajších podaniach v tejto veci. Uviedla, že J. X., ktorá vybavila súčinnosť súdu zo dňa 30.10.2019 je nedôveryhodná a zaujatá v prospech žalovaného. Zaujatosť osoby Ing. X. v prospech žalovaného stále trvá, čo preukázal aj list zo dňa 30.10.2019. Ako svedok uvedená osoba Ing. X. tak nemôže vypovedať. Namietala zaujatosť zástupkyne Urbáru D. pani Ing. J. X.. Tvrdila, že žalobca v 1/ rade bol Urbárom D. znevýhodňovaný. Ďalej uviedla, že pod p. č. XXX pri žalovanom Ing. G. je uvedený pôvodný stav M. Q. a manž. H., M.. M.. Uviedla, že žalobcovi v 1/ rade neboli zo strany Urbáru D. poskytované informácie. Ďalej uviedla, že v súčinnosti s O. D. vydal aj príslušný správny orgán Okresný úrad Žilina rozhodnutie, ktorým bol porušený zákon, čo konštatoval aj správny súd, Krajský súd Žilina rozsudkom v konaní sp. zn. 21S/157/2015, keďže uvedené konanie skutkovo súvisí s týmto konaním. Konanie je dokladom o tom, že vydržanie žalovaného je spochybnené. Mala za to, že k vydržaniu nedošlo a v tomto konaní o určenie vlastníctva sa súd s vydržaním vysporiada ako s prejudiciálnou otázkou konečného rozhodnutia a v tejto otázke odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu ani nespochybnil. Ďalej uviedla, že aj po smrti poručiteľa bol ako výlučný vlastník evidovaný pod č. XXX Q. M. podľa prílohy k rozhodnutiu Okresného úradu Žilina č. X/XXXXXXXXX/OUOPPLH zo dňa 21.10.1997. Mala tak za preukázané, že sporné nehnuteľnosti resp. podiely, boli evidované na poručiteľa Q. M., a teda ich jeho manželka H. M. T. platne previesť, ani s nimi inak nakladať, a to už vôbec nie ku dňu XX.XX.XXXX, keď prebiehalo konanie o obnove na Okresnom úrade v Žiline. Mala tak za zrejmé, že nehnuteľnosti v urbáre D. museli patriť výlučne poručiteľovi Q. M.Á., keďže sa aj po jeho smrti vrátili výlučne jemu a nie jemu a jeho manželke. Poručiteľ Q.J. M. je uvedený pod p. č. XXX, C. jeho manželka H. M. tam uvedená vôbec nie je. Okrem vyššie uvedeného, dôvody, pre ktoré boli evidované na poručiteľa Q. M. nie aj na manželku H.J. M. je aj to, že poručiteľ Q. M. zdedil pozemky po rodičoch, ktorými boli N. M. Z. Y. M., rod. W.. Z toho dôvodu boli evidované na poručiteľa Q. M.Á. a po ňom aj dedené aj v ďalších konaniach, lebo C. Q. M. bol ich výlučným vlastníkom. Otec poručiteľa Q. M. N. M. G. T. XX.XX.XXXX a zomrel XX.XX.XXXX vo D.Í., dedičské konanie D 580/53 Štátneho notárstva v Žiline. Matka poručiteľa Q. M., p. Y. M., M.. W. G. T. XX.XX.XXXX a zomrela XX.XX.XXXX vo D.. Tieto údaje sú zrejmé z priložených dedičských spisov po rodičoch poručiteľa Q. M.. Na základe dedičských spisov sa potvrdil predpoklad žalobcu, že vlastníctvo nehnuteľnosti v k. ú. D. sa odvíja hlavne od vlastníctva starej mamy žalobcu Y. M., rod. W., pretože bola pôvodnou obyvateľkou vo D. a starý otec N. M. sa prisťahoval do D. F. Č.. Y. M., rod. W. získala nehnuteľnosti dedením po svojich predkoch. Výlučné vlastníctvo nehnuteľností vo D. Y. M., M.. W. dokladuje aj dedičský spis sp. zn. D 530/38, kde v zápise smrtného prípadu je uvedené, že Y. M. zanechala testament a má vo vlastníctve nehnuteľnosti vo D. v celkovej hodnote cca XX XXX Kčs, čo bolo v roku XXXX veľmi veľké dedičstvo. Dňa XX.XX.XXXX spísala Y. M. závet u notára JUDr. T., kde uvádza, že svoje nehnuteľnosti žiada rozdeliť medzi deti a dokonca pod bodom 8. sa uvádza, že „V páde by ostali ešte dajaké nemovitosti, ktoré som v predošlom nerozdelila, tak nakladám môjmu manželovi, aby tieto nemovitosti rozdelil medzi deťmi podľa svojho vlastného uváženia“. V súpise majetku dedičstva sú nemovitosti vyčíslené na XX XXX Kčs a boli rozdelené na deti Y. M., M.. W.. Zo všetkých detí iba poručiteľ Q. M. zostal bývať vo D. a vykonával tam aj funkciu predsedu MNV v roku XXXX, pričínal sa o opravu budovy a pomoc pri výstavbe JRD. Starý otec žalobcu v 1/ rade N. M. F. XX.XX.XXXX, dedičské konanie malo sp. zn. D 580/53. Nehnuteľnosti, ktoré sa prejednávali po N. M., boli v jeho rodisku D. O. H. D. Č. M. a potom 1. domu a okolité pozemky vo D.. N. M. bol druhýkrát ženatý s I. M., M.. M., ale v dedičskom rozhodnutí sp. zn. D 580/53, ktoré nadobudlo právoplatnosť XX.XX.XXXX sa na str. 2 k nehnuteľnostiam, domu súp. číslo XX uvádza, že to preberajú všetky deti, ako aj jeho účasť na tejto nehnuteľnosti. V čase smrti N. M. žil vo D. zo spoločných detí s Y. W. iba poručiteľ Q. M. a vyplýva to aj z okruhu dedičov a ich bydliska, ktoré sú tam uvedené. Zastupoval ostatných dedičov v dedičskom konaní po N. M., zo zápisnice z 28.10.1953 vyplýva, že zastupoval ostatných dedičov. V tom historickom období platili na našom území zákony, ktoré bránili nadobúdaniu dedičstva viacerým dedičom a uprednostňovali preberanie dedičstva jedným dedičom s povinnosťou výplaty ostatným dedičom. Na základe uvedeného bol určený N. M., najstarší súrodenec na prebratie dedičstva, čo je zrejmé zo zápisnice zo dňa XX.XX.XXXX, ale s povinnosťou výplaty ostatným dedičom. Do vyplatenia sa na podiely zriadilo záložné právo a dedičia mali aj predkupné právo. Čo sa týka výplat dedičom, v tom čase išlo o vysoké sumy. A keďže N. M. vo D. nebýval, je vysoko pravdepodobné, že nakoniec sa staral o nehnuteľnosti poručiteľ Q. M.. Aj za ostatných súrodencov musel zabezpečovať údržbu a platenie daní a zabezpečil výplatu súrodencom tak, že sa stal vlastníkom nehnuteľnosti po otcovi N. M.Á., aj po matke Y. M., M.. W., pretože veľkú časť nehnuteľnosti, ktoré vlastnila výlučne Y. M.,

M.. W. závetom odkázala svojim deťom. Dokumentácia vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam medzi turbulentnými rokmi, jednak II. sv. vojnou 1939 - 45, komunistickým prevratom v r. 1948 a následným znárodňovaním a zoštátňovaním, nebola vykonávaná dôsledne zápismi v pozemkovoknižných vložkách. Po takom dlhom čase je extrémne ťažké, ak nie až nemožné získať svedkov, listiny, alebo iné úkony, na základe ktorých je práve meno poručiteľa Q. M. uvedené v listoch vlastníctva, pozemnoknižných vložkách a hlavne v zozname členov, menoslove urbárikov Y. XX.XX.XXXX. Je to však fakt, ktorý kataster nehnuteľnosti zaevidoval a išlo o platný právny stav, na základe ktorého dokonca žalobca v 1/ rade nadobudol vlastníctvo k časti nehnuteľnosti po poručiteľovi Q. M.. Časť nehnuteľnosti, ktoré sú lukratívne a urbár z ťažby dreva v lesoch platí členom dividendy, boli prevedené na žalovaného. Aj keď v čase vzniku urbára neboli podiely rozdelené na poľnohospodárske pasienky a lesy, a teda nebolo možné previesť len časť podielov bez ich bližšej špecifikácie na inú osobu. Podiely na lesoch, ktoré obhospodáril O. D. G. T.. T. W. Č.. X XXX pre k. ú Varín, C.. XXXX o výmere XXXXX m². Z vyššie uvedeného vychádza následne právo žalobcov domáhať sa určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré v čase smrti poručiteľov neboli presne špecifikované v dedičských konaniach a z toho titulu by išlo o novoobjavené dedičstvo po Q. M.. Keďže však neoprávnená osoba H. M. opomenula práva ostatných dedičov a uvedené podiely na nehnuteľnostiach ako členské podiely v Urbáre D. previedla na tretiu osobu žalovaného, ktorý nemohol nadobudnúť vlastníctvo od nevlastníka, bola podaná táto žaloba a žalobcovia považujú svoj nárok za dôvodný. Žalobcovia naďalej poukazujú na to, že už v doterajšom konaní označili dôkazy potvrdzujúce, že H. M. nemohla zdediť podiely poručiteľa Q. M., čo potvrdzuje aj dedičské rozhodnutie po poručiteľovi Q. M. D 1294/80 k nehnuteľnostiam, ktoré nadobudli spolu ako manželia - dom, chata. Ďalej je uvedené, že H. M., rod. M. nadobudne nehnuteľnosti v úžitku socialistickej organizácie. Presne špecifikovaný podiel je vedený v k. ú. D. vo vložke č. XXXX, C. XXXX C. H. v celosti. Ostatné ďalšie parcely ani pozemnoknižné vložky neboli uvedené, preto nemohli na H. M. prejsť všetky podiely na všetky nehnuteľnostiach, ktoré boli v úžitku socialistických organizácií. Poukazuje teda na to rozhodnutie dedičské sp. zn. D 1294/80 po poručiteľovi Q. M..

19. Právny zástupca žalovaného pred súdom dňa 02.12.2019 uviedol, že prednesené tvrdenia právnej zástupkyne žalobcov na tomto pojednávaní sú nové skutkové tvrdenia. Čo sa týka tvrdenia žalobcov, že nehnuteľnosti, alebo spoločnú nehnuteľnosť zdedil poručiteľ Q. M. po svojich rodičoch, toto nie je z dedičských spisov preukázané. Poukázal aj na skutočnosť, že jeden z rodičov zomrel v r. XXXX, druhý z rodičov zomrel v r. XXXX a zo spisu je preukázané, že poručiteľ Q. M. a jeho manželka nadobudli podiel na spoločnej nehnuteľnosti v roku XXXX, tak ako vyplýva z dedičského konania č. d. XXXX/XXXX, čiže nie je možné, aby to bolo predmetom dedičského konania po rodičoch poručiteľa, nakoľko v čase, keď nadobudli tento podiel na spoločnej nehnuteľnosti, rodičia Q. M. ešte žili. K dedičskému konaniu č. d. XXXX/XXXX udáva, že toto dedičské konanie vyplýva z rozhodnutia z 02.01.2017 - rozhodnutia Okresného úradu v Žiline, č. k. ROEP V a C XXX/XXXX na X strane. Vo zverejnenom návrhu ROEP D. bol evidovaný vlastníkom vyššie uvedených pozemkov v daných spoluvlastníckych podielov poručiteľ M. Q., žena H., M.. M., s titulom nadobudnutia č. d. XXXX/XXXX. M. Q. J. Z. H., rod. M. bolo v ROEP vedený ako vlastníkom s kódom 3, ktoré definuje známeho vlastníka, ktorého miesto pobytu nie je známe podľa § 8 ods. 1 písm. c) zákona. Čiže to rozhodnutie vlastne nahradilo pôvodné rozhodnutie z roku 2013.

20. Právna zástupkyňa žalobcov podaním zo dňa 09.12.2019 uviedla, že spoluvlastnícke podiely sporných parciel neboli predmetom dedičských konaní po poručiteľovi. V dedičskom rozhodnutí po poručiteľovi D 1294/1980 je uvedené, že na nadobúdateľku chaty sa zapíše vlastníctvo ohľadne poľnohospodárskej pôdy, ktorá je v úžitku soc. organizácie, a to na celý podiel poručiteľa. V poz. knihe podiel poručiteľa Q. M. D. D. Y. Ú. D. vo vl. Č.. XXXX, C.. Č.. XXXX, H. H. v celosti. Navrhla identifikáciu pozemku evidovaného v roku XXXX D. C.. Y. D. Y. Ú. D. D.. Č.. XXXX C.. Č.. XXXX C. H. X. Pri predmetnej pôde v užívaní JRD nie je uvedené, že manželka poručiteľa H. M. ju nadobúda v 1. ale nadobúda ju po poručiteľovi Q. M. v celosti, je zrejmé, že predmetná pôda nepatrila do BSM. V dedičskom rozhodnutí po poručiteľovi Q. Y. M. sp. zn. D XXXX/XXXX sa uvádza, že vlastníctvo ku chate č. XX nadobúda manželka poručiteľa H. J. M., Z. U. 1. z titulu vyporiadania BSM a 1. na základe dedičského rozhodnutia. Analogicky je zrejmé, že ani ostatná pôda nepatrila do BSM, ale výlučne poručiteľovi Q. M., čo preukazuje identifikácia parcely nachádzajúca sa v dedičskom spise po poručiteľovi Q. M. Y. sp. zn. D 1297/1980. Pôda v užívaní JRD nepatrila do BSM a preto bola evidovaná na poručiteľa Q. Y. M., z dôvodu, že ide o pôdu, ktorá patrila pôvodne predkom poručiteľa Q. M.. Pôvodne patrila Y. W., ktorá zanechala závet, v zmysle ktorého jej majetky mali zdediť jej deti, pričom jedným z nich bol aj poručiteľ Q. M.. V urbárskom menoslove Urbárskej obce Varín z roku 1933 je uvedená ako výlučná vlastníčka podielov Y. M., rod. W. á, ktorá bola matkou poručiteľa Q. M.. Nie je tak pravdou tvrdenie

právneho zástupcu žalobcu, že poručiteľ Q. M. spolu s manželkou H. M. už v roku XXXX vlastnili lesy v urbáre D. na základe listiny, ktorá sa prejednávala v konaní ROEP V a C XXX/XXXX titulom nadobudnutia č. d. XXXX/XXXX, pretože v menoslove urbáru Varín z roku XXXX sa nachádzala práve Y.T. Y. M., M.. W.. Neskôr po smrti p. W. bol v roku XXXX ako člen urbáru evidovaný poručiteľ Q. M. a manželka H. M. zrejme je to tak v dôsledku, že v katastri v minulosti neboli evidovaní ľudia poľa identifikačných znakov, ale pre bližšiu špecifikáciu sa k osobe pridalo meno manželky. Poručiteľ Q. M. bol v katastri k urbárskemu majetku evidovaný viacerými spôsobmi jednak samostatne ako aj spolu s manželkou H. M.. To však neznamená, že nehnuteľnosti patrili do BSM, ale že vlastníkom je poručiteľ Q. M., ktorý bol ženatý s H. M.. Navrhla, aby súd vykonal dôkaz, a to vyžiadanie si všetkých dokumentov týkajúcich sa urbáru Varín a jeho členov spred roku XXXX od urbáru Varín. V dedičskom rozhodnutí sa vôbec nenachádzajú lesné pozemky, ktorých vlastníctvo je evidované na LV, ktoré sú predmetom tohto konania. Ak boli uvedené pozemky v BSM v čase dedičského konania v roku XXXX mala to manželka poručiteľa H. M. vedieť uviesť notárovi ako lesné pozemky z Urbáru. Je nepochopiteľné, že by spoluvlastníčka nehnuteľnosti, ktoré nadobudla o nich nevedela a neuviedla ich. Nie je pravdivá argumentácia, že súkromné vlastníctvo neexistovalo, pretože je potrebné v predmetnom čase rozdeľovať poľnohospodársku pôdu, ktorá bola vyvlastnená a lesné pozemky, ktoré neboli vyvlastnené, a teda ostali vlastníctvom poručiteľa Q. M., iba boli odovzdané do obhospodarovania. Navrhla, aby súd z OÚ Žilina, katastrálneho odboru pod č. XXXX/XXXX zabezpečil pre katastrálne územie D. napr. LV XXXX, W. XXXX rozhodnutie č. XXXX/XXXXX/OÚ-B.-M. zo dňa 31.05.2001-F.-XXXX/XXXX-XXX/XX, rozhodnutie č. XXXX/XXXXX/OÚ-B.-M. zo dňa 14.05.2001-Z.-XXXX/XX-XXX/XXa ich opravu zo dňa XX.XX.XXXX Z. XX.XX.XXXX, tiež dokument č. F.-XXXX/XXXX XX/XXXXXX/OU-B.-XXX/XX a dokument č. XX/XXXXXX/OÚOPPLH zo dňa 21.10.1997, č. ROEP VA C XXX/XXXX, F. XXXX/XXXX-XXX/XX a pre k.ú. Y. napr. LV XXXX č. -XXXX/XXXX O. D. ROEP Y. X/XXXX- F. XXXX/XX. Mala za to, že žalobcovia preukázali, že dotknuté spoluvlastnícke podiely spoločnej nehnuteľnosti netvorili BSM, a teda je potrebné ich v celosti prediť po poručiteľovi Q. M.. Nie je možné, aby časť nehnuteľností patrila do BSM a časť nie. Poukázala, že aj po smrti poručiteľa Q. M. bol ako výlučný vlastník evidovaný pod č. XXX poručiteľ Q. M., podľa prílohy k rozhodnutiu OÚ Žilina č. X/XXXXXX/OÚOPPLH zo dňa 21.10.1997. Mala za to, že nehnuteľnosti v urbári D. museli patriť výlučne poručiteľovi Q. M., keďže sa po jeho smrti vrátili výlučne jemu a nie jemu a jeho manželke H. M.. Vzhľadom k tomu, že manželka H. M. sporné parcely nezdedila a ani nepatrili do BSM mala za to, že nehnuteľnosti patrili ku dňu smrti ich vlastníkovi poručiteľovi Q. M.. Tiež uviedla, že nebolo možné ústnou kúpnu zmluvou previesť vlastníctvo k nehnuteľnostiam, a teda aj keby manželka H. M. vlastnila časť týchto nehnuteľností nemohla ich previesť ústnou zmluvou, pretože by išlo o neplatný právny úkon. Prevádzané nehnuteľnosti bolo možné previesť iba písomnou zmluvou. Považovala, za preukázané, že nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním. Z uvedeného dôvodu nie je pre vyriešenie veci podstatné, či sporné podiely patrili do BSM alebo nie, lebo aj keby áno, tak aj tak by ich žalovaný nemohol nadobudnúť ústnu kúpnu zmluvou. Každé parcelné číslo neprededené v jednej polovici by bolo hypoteticky až do momentu smrti v spoluvlastníctve manželky H. M.Y. a druhá hypotetická časť neprededených nehnuteľností v jednej polovici by bola v spoluvlastníctve dedičov poručiteľa Q. M., ktorých právni nástupcovia sú žalobcovia v tomto konaní a v prvom rade by nehnuteľnosti mali byť prededené na žalobcov ako právnych nástupcov po poručiteľovi Q. M., keďže zomrel skôr s tým, že okruh dedičov je totožný aj pri manželke H. M.. Manželka H. M. nemohla zdediť podiely po poručiteľovi Q. M. pretože v rokoch XXXX Z. XXXX prebehli v súvislosti s pozemkami v správe urbáru Varín dedičské konania po poručiteľovi Q. M., ktoré by nemohli prebehnúť, keby jeho podiel zdedila manželka H. M., a teda je nepochybné, že tieto podiely zdediť nemohla, keďže dedičstvá sa prejednávali po poručiteľovi Q. M. ako po vlastníkovi. Poručiteľ Q. M. zomrel skôr, dedičia poručiteľa Q. M. sú totožní s dedičmi manželky poručiteľa H. M. a dodatočné dedičské konanie sa musí otvoriť po skôr zosnulom poručiteľovi Q. M., ktorý mal preukázateľne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto sporu. Uviedla, že iba súd rozhoduje o tom ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia viazaný nie je, ale musí dbať, aby vyjadroval to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal. Uviedla, že pokiaľ by súd dospel k záveru, že sporné nehnuteľnosti patrili do BSM poručiteľa Q. M. a jeho manželky H. M. navrhla zmeniť petit tak, aby súd rozhodol, že 1. pôvodne žiadaného nároku patrí do dedičstva po poručiteľovi Q. M. a 1. pôvodne požadovaného nároku patrí do dedičstva po jeho manželke H. M.. Naďalej však mala za to, že sporné nehnuteľnosti nepatrili do BSM. Z opatrnosti však žalobcovia pre prípad, že súdu sa nepodarí zabezpečiť včas všetky požadované dôkazy navrhli upraviť petit, aby aj keby sporné nehnuteľnosti nepatrili do BSM bola odstránená sporná neistota a v rámci hospodárnosti a efektívnosti konania boli ustálené právne vzťahy. Avšak následne zotrvala na doterajších vyjadreniach a žiadala aby súd žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu.

21. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 30.12.2019 uviedol, že úlohou okresného súdu po zrušení a vrátení veci bolo zaoberať sa vyhodnotením zápisu poručiteľa Q. M. a jeho manželky H. M. v zozname urbárikov Spolku bývalých urbárikov obce D. F. M. XXXX. Okresný súd viazaný názorom krajského súdu bol povinný ustáliť si, či dotknuté spoluvlastníctvo tvorilo majetkové spoločenstvo manželov alebo sa jednalo o výlučný majetok poručiteľa Q. M.. Nesúhlasil s názorom žalobcov, že je preukázané, že spoločná nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX bola vo výlučnom vlastníctve poručiteľa Q. M.. Táto skutočnosť nie je preukázaná z listiny D 1294/1980 a už vôbec nie je preukázaná z urbárskeho menoslovu z roku XXXX. V urbárskom menoslove je pod č. 159 uvedená Y. M., rod. W., M. W. Z. B. W., avšak s pomerným podielom v urbári X/XX, čo je v rozpore so zoznamom Spolku bývalých urbárikov obce D. F. M. XXXX, v ktorom spoluvlastnícky podiel na označených nehnuteľnostiach C. H. M. a poručiteľa Q.Y. M. U. X X/X hlasov, a na ktorý poukazuje aj krajský súd. Žalovaný namieta skutočnosť, že ak C. Q. M. nadobudol dedením po svojich predchodcoch aj iné lesné pozemky, patria do jeho výlučného vlastníctva aj parcely, ktoré boli zapísané v pôvodných PKV vložkách XXX, XXXX, XXXX, XXXX/a, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXX patriace do spoločnej nehnuteľnosti patriacej Spolku bývalých urbárikov obce D., ktoré neskôr boli prevedené na LV (č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Z. XXXX). Tak ako nadobudol lesné pozemky poručiteľ Q. M., tak nadobudla lesné pozemky aj jeho manželka H. M.Á., Y. F.. XX.XX.XXXX, Z. U. C. T. W. Č.. XXXX, ktoré sú súčasťou spoločnej nehnuteľnosti patriacej spoluvlastníkom a členom urbárskej obce pozemkového spoločenstva Varín ako nástupcu Spolku bývalých urbárikov obce D.. Túto skutočnosť uvádza v uznesení zo dňa 30.01.2019 aj odvolací súd. Zároveň sa odvolací súd stotožnil so závermi okresného súdu, že v prípade meritórneho posúdenia žaloby je možné posudzovať len právne úkony a právne okolnosti, ku ktorým došlo do smrti poručiteľa, preto otázka verbálnej kúpnej zmluvy a neplatnosti právneho úkonu je právne irelevantná. Návrhy na vykonanie dokazovania považoval za neskoré a právne bezvýznamné. Uviedol, že žalobca je členom pozemkového spoločenstva a žalobcovi od roku XXXX od začiatku súdneho sporu nebránilo nič, aby ako člen pozemkového spoločenstva si tieto dôkazy od urbáru D. vyžiadal a predložil súdu. Zdôraznil, že súd nemá byť pomocníkom žalobcu pri zabezpečovaní dôkazov, ktoré si môže žalobca zabezpečiť sám. Čo sa týka identifikácie parcely č. XXXX namietal vykonanie takéhoto dôkazu, nakoľko táto nehnuteľnosť nie je predmetom sporu. Tiež zdôraznil, že nenavrhol výsluch svedkyne J. X.. Rovnako k pripojeniu spisu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/157/2015 uviedol, že ak je konanie dokladom o tom, že vydržanie žalovaného je spochybnené a je preukázané, že k vydržaniu nedošlo, a teda žalovaný nie je vlastníkom sporných nehnuteľností okresný súd by musel konanie zastaviť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Tiež nesúhlasil s tvrdením, že poručiteľ Q.Š. M. zdedil sporné nehnuteľnosti po rodičoch. Z dedičských spisov po JB. M. Z. Y.T. M. nevyplýva, že rodičia poručiteľa Q. M. boli vlastníkami sporných nehnuteľností. Mal za to, že žalobcovia počas celého konania nevyvrátili skutočnosť, že v zozname Spolku bývalých urbárikov obce D. z roku XXXX je zapísaný poručiteľ Q. M. s manželkou H. M. s právom X X/X. Mal za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteli Q. M..

22. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 10.02.2020 v rámci záverečnej reči uviedol, že žalobou sa žalobcovia domáhajú určení, že nehnuteľnosti uvedené na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Z. XXXX, patria do dedičstva po poručiteli Q. M., D. Y.. Ú.. D.. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30.01.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 41C/265/2016-291 zo dňa 09.06.2017. Vo svojom rozhodnutí krajský súd zároveň vyslovil právny názor, podľa ktorého v ďalšom konaní bude úlohou konajúceho súdu zaoberať sa pre rozhodnutie veci podstatnou otázkou, a to vyhodnotením zápisu poručiteľa Q. M. a jeho manželky H. M. v predloženej zozname urbárikov v Spolku bývalých urbárikov obce D. F. M.. XXXX. Krajský súd uviedol, že je nevyhnuté, aby si pre základ svojho rozhodnutia ustálil súd prvej inštancie otázku, či v danom prípade dotknuté spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti tvorili majetkové spoločenstvo manželov, resp. BSM, alebo sa jednalo o výlučný majetok poručiteľa Q. M.. Odvolací súd zároveň uviedol, že zoznam urbárikov Spolku bývalých urbárikov obce D. F. M. XXXX, slúži ako jediný doklad o vlastníctve k spoluvlastníckemu podielu spoločnej nehnuteľnosti. Bolo preto povinnosťou žalobcov v tomto konaní tvrdenie, že spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti patrili v čase smrti poručiteľa Q. M., U. XX.XX.XXXX aj preukázať. Na základe množstva dôkazov, ktoré žalobcovia prostredníctvom právnej zástupkyne predložili, nie je preukázané, že nehnuteľnosti uvedené na liste vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX boli vo výlučnom vlastníctve poručiteľa Q. M.. Toto nespochybňuje ani právna zástupkyňa žalobcov, ktorá na pojednávaní konanom dňa 02.12.2019 uviedla, že je extrémne ťažké, ak nie až nemožné získať svedkov, listiny, alebo iné úkony, na základe ktorých je meno práve poručiteľa Q. M. uvedené v listoch vlastníctva pozemkníkných vložkách a hlavne v zozname členov v

29. Okresný súd vychádzajúc z prejednacej zásady civilného sporového konania mal za to, že bolo povinnosťou žalobcov preukázať, že spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom danej veci, patrili v čase smrti poručiteľa, t.j. XX.XX.XXXX, len poručiteľovi Q. M., tak ako sa domáhali podanou žalobou. Pokiaľ ide o nejaký podmienený návrh na zmenu žaloby, tak ako sa snažila právna zástupkyňa žalobcov v podaní zo dňa 09.12.2019, tento okresný súd neakceptoval a týmto sa ani nezaoberal, keď toto podanie nepovažoval za návrh na zmenu žaloby. Okresný súd zdôrazňuje, že prispôbovať žalobu, a teda to, čoho sa žalobcovia domáhajú podľa výsledkov dokazovania v priebehu konania nie je v civilnom sporovom konaní možné. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, t.j. v danej veci, že C. Q. M. bol ku dňu smrti výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností (LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX). Okresný súd dodáva, že žalobca musí súdu presne, jasne a určito uviesť, vymedziť, čoho sa v konaní domáha. Žalobca nemôže žalobný návrh prispôbovať podľa výsledkov dokazovania tak, aby bol úspešný. Navyiac zmena žaloby, resp. návrh na zmenu žaloby, je podanie, ktoré musí spĺňať náležitosti v zmysle civilného sporového poriadku. Musí byť zrejmé, čoho sa žalobca zmenou žaloby domáha, musí byť jednoznačne zrejmé o čom má súd konať, tak aby súd mohol o tomto procesnom návrhu v zmysle civilného sporového poriadku rozhodnúť. Zmenou žaloby, resp. návrhom na zmenu žaloby, nie je (a ani nemôže byť) dať súdu na výber z viacerých možností ako má rozhodnúť, a to podľa vývoja dôkaznej situácie a procesu dokazovania. Takáto podmienená zmena žaloby za žiadnych okolností nemôže slúžiť k tomu, aby sa odstránila neistota žalobcu ako má v danej veci žalovať, tak aby bol zaistený jeho úspech v spore. Rozhodnutie o tom, čo žalobca mieni požadovať a ako chce aby súd rozhodol je výlučne v jeho dispozícii. Žalobca nemôže na súd prenášať voľbu, aby súd rozhodol podľa dvoch možností tak ako sa vyvinie dokazovanie, keď sám žalobca sa očividne nevie rozhodnúť ako a čo žalovať, aby bol úspešný. Žalobca môže požadovať aby sa rozhodlo o viacerých právach, avšak nemôže žalovať (a následne to meniť) tak, že pokiaľ neuspeje na základe dokazovania v pôvodnom žalovanom nároku, uplatní si nárok zmenený. Žalobca nemôže žalobný návrh v žiadnom prípade odvíjať od toho ako sa bude vyvíjať dokazovanie ani od právneho názoru súdu na vec, tak aby bol v konečnom dôsledku v spore úspešný. Civilný sporový poriadok totiž takéto uplatňovanie nároku nepripúšťa. Okresný súd má tak za to, že podanie právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 09.12.2019 nie je možné vyhodnotiť ani podľa obsahu ako návrh na zmenu žaloby. Navyiac, keď z podania z 09.12.2019 jednoznačne vyplýva, že žalobcovia zotrvávajú na doterajších vyjadreniach, ktoré podložili dôkazmi a na základe uvedeného žiadajú súd tak, aby žalobe v plnom rozsahu vyhovel, keď naďalej považujú za preukázané, že sporné nehnuteľnosti nepatrili do BSM. Z tohto dôvodu sa okresný súd v tomto smere podaním právnej zástupkyne žalobcov zo dňa 09.12.2019 ako návrhom na zmenu žaloby nezaoberal. Okresný súd má navyiac za to, že takýto procesný postup žalobcov, ktorý prispôbujú okolnostiam a dôkaznej situácii, tak aby boli úspešní nemôže požívať ani právnu ochranu v zmysle článku 5 CSP. Okresný súd ma navyiac za to, že na daný prípad nemožno aplikovať ani rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/254/2009. Je pravdou, že súd rozhoduje o formulácii výroku, ale len v prípade jasne daného konania, t.j. jasne vymedzeného predmetu konania. Súd môže formulovať výrok, avšak nemôže formulovať predmet konania, t.j. to čoho sa žalobca domáha, aby bol žalobca úspešný. Súd je predsa viazaný žalobným návrhom a vymedzením predmetu konania, a teda tým o čom má konať a rozhodnúť.

30. Okresný súd tak viazaný žalobným návrhom prejednal vec, vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol v tom smere, či poručiteľ Q. M.Y. H. Y. S. G. (XX.XX.XXXX) skutočne výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, tak ako sa žalobným návrhom domáhali žalobcovia.

31. Okresný súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní, ktoré je viazané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou, to znamená nielen neprekročiteľnosť navrhovaného súdneho výroku, ale aj viazanosť tzv. skutkom, t.j. žalobnými tvrdeniami, z ktorých žalobca vyvodzuje uplatnený nárok. Tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou strán a dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a ním tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Okresný súd tiež uvádza, že sporové konanie podľa Civilného sporového poriadku je ovládané dispozičnou a prejednacou zásadou. Strana súdneho konania má povinnosť tvrdenia, obsahom ktorej je uvádzanie skutočností rozhodných k posúdeniu jeho nároku a povinnosť dôkaznú, obsahom ktorej je označovanie a predkladanie dôkazov. Strana sporu je povinná najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinná preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi. Z prejednacej zásady vyplýva zodpovednosť strany sporu za zistenie skutkového stavu veci.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného okresný súd dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali, že poručiteľ Q. M. bol ku dňu smrti výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností (LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX), a teda vychádzajúc z viazanosti žalobného návrhu a tiež viazanosti právneho názoru krajského súdu žalobcu žalobcov zamietol. Žalobcovia v konaní nepreukázali, že spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam (LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX) v podiele X/XX nevlastnila aj manželka poručiteľa H. M., tak ako vyplýva zo zoznamu Spolku bývalých urbárikov D. F. M. XXXX. Žalobcovia nepreukázali, že sa jednalo o výlučný majetok poručiteľa. V zmysle zápisu v zozname Spolku bývalých urbárikov obce D. F. M. XXXX, ako podstatného listinného dôkazu a doteraz jediného predloženého dokladu o vlastníctve spoluvlastníckeho podielu k spoločnej nehnuteľnosti k predmetu danej veci k roku XXXX možno usúdiť, že podľa tohto zápisu v zozname dotknuté spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam tvorilo majetkové spoločenstvo manželov Q. M. Z. H. M., a teda vychádzajúc z viazanosti žalobným návrhom, nebolo možné žalobe žalobcov vyhovieť. Žalobcovia v konaní predchádzajúcom zrušeniu a vráteniu veci nedoložili iný dôkaz o vlastníctve spoluvlastníckeho podielu k spoločnej nehnuteľnosti (H. XX zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu). Podľa názoru súdu žalobcovia ani v následnom konaní po zrušení a vrátení veci nedoložili súdu listinný dôkaz, ktorý by spochybnil alebo vyvrátil tento zápis v zozname Spolku bývalých urbárikov obce Varín z roku XXXX, že poručiteľ Q. M. G. I. H. M. vlastní podiel na spoločnej nehnuteľnosti o veľkosti X X/X. Žalobcovia síce doložili množstvo listinných dôkazov, listov vlastníctva, ale tieto buď s predmetom konania (resp. spornými nehnuteľnosťami LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX) nesúviseli alebo nepreukazovali tvrdenie, že poručiteľ Q. M. bol ku dňu smrti výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností (LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX). Právna zástupkyňa žalobcov doložila niekoľko desiatok listov vlastníctva, avšak tieto nepreukazovali vlastnícke právo poručiteľa k sporným nehnuteľnostiam (LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX), tieto sa týkali iných nehnuteľností. Sama právna zástupkyňa žalobcov pred súdom uviedla, že je až nemožné získať dôkazy, na základe ktorých je meno poručiteľa Q. M. uvedené v listoch vlastníctva, v pozemkníkových vložkách a hlavne v zozname členov v menoslove urbárikov k XX.XX.XXXX. Výlučné vlastníctvo poručiteľa Q. M. k sporným nehnuteľnostiam nevyplýva ani z obsahu dedičského spisu, či dedičského rozhodnutia sp. zn. D 1294/1980. Okresný súd dodáva, že tento listinný dôkaz bol predložený už v rámci prvostupňového konania pred zrušením a vrátením veci, pričom krajský súd ustálil, že podstatným (prvoradým) skutkovým zistením je najmä zápis v menoslove Spolku bývalých urbárikov obce Varín z roku XXXX. Výlučné vlastníctvo poručiteľa Q. M. k sporným nehnuteľnostiam nepreukazuje ani menoslov O. F. M. XXXX (č.l. 841-XXX). Pod poradovým číslom XXX je evidovaná nielen M. Y. (Y.), M.. W., ale aj M. W. Z. B. W.Š., a to s veľkosťou podielu na spoločnej nehnuteľnosti v urbári X/XX. Je zrejmé, že z menoslovu Spolku urbárikov obce D. spoluvlastnícky podiel poručiteľa a jeho manželky H. M. N. X X/X. Z uvedených zápisov tak nemožno jednoznačne vyvodiť tvrdenie právnej zástupkyne žalobcov, že poručiteľ Q. M. sporné nehnuteľnosti v zodpovedajúcom podiele X X/X zdedil po svojej matke Y. M., a teda sú v jeho výlučnom vlastníctve. Navyiac okresný súd poukazuje na rozhodnutie ROEP Va C XXX/XXXX F. S. 02.01.2017 k sporným nehnuteľnostiam sa vzťahujúcemu, z ktorého je zrejmé, že vo zverejnenom návrhu ROEP v k.ú. D. bol evidovaný ako vlastníkom v spoluvlastníckych podieloch poručiteľ Q. M. (ž. H. M., M.. M.) s titulom nadobudnutia č. 318/1958 č.d. XXXX/XXXX, ako známy vlastníkom (č.l. 584 spisu). Ani z obsahu dedičských spisov sp. zn. D 530/38 a sp. zn. D 580/53 rodičov poručiteľa Q. M., Z. U. Y. M. Z. N. M., rovnako nevyplýva, že by C. Q. M. bol výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností. Len zo samotnej skutočnosti, že Y. M. rozdelila v závete nehnuteľnosti, a aj tie na ktoré v závete nerozdelila, nevyplýva bez pochyb výlučné vlastnícke právo poručiteľa k sporným nehnuteľnostiam. V dedičskom spise sp. zn. D 530/38 a sp. zn. D 580/53 súd nenašiel ani zmienku o sporných nehnuteľnostiach LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, resp. pkv vložkách XXX, XXXX, XXXX, XXXX/a, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXX. Skutočnosť, že poručiteľ Q. M. nadobudol dedením po rodičoch nejaké iné lesné pozemky patriace do spoločnej nehnuteľnosti sama o sebe ešte nepreukazuje, že jednoznačne nadobudol aj sporné nehnuteľnosti. Vyvodzovanie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam len od vlastníctva iných nehnuteľností na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam podľa názoru okresného súdu aj s prihliadnutím na záver odvolacieho súdu, že súd je vždy zodpovedný za materiálnu vykonateľnosť rozhodnutia, jednoznačne nestačí. V konaní musí byť bezpečne preukázané každé tvrdenie žalobcov. Nestačí len domnienka, že by to tak mohlo byť, resp. analogické vyvodzovanie faktov, tak ako sa snažila pravdivosť skutkových tvrdení preukázať právna zástupkyňa žalobcov. Okresný súd má tak za to, že v predmetnom konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcov, že poručiteľ Q. M. sporné nehnuteľnosti zdedil od svojich rodičov, a teda sú, resp. boli jeho výlučným vlastníctvom. Aj z dedičského rozhodnutia C. H. M. sp. zn.

21D 854/2009 vyplýva, že H. M. vlastnila podiel na lesné pozemky zapísané na W. Č.. XXXX, k.ú. Y., ktoré sú v zmysle vykonaného dokazovania súčasťou spoločnej nehnuteľnosti patriacej spoluvlastníkom a členom Urbárskej obce pozemkového spoločenstva D. ako nástupcu Spolku bývalých urbárikov B. D., spoluvlastníkom a členom, ktorého boli poručiteľ Q. M. s manželkou H. M.. Je tak zrejmé, že tak ako nadobudol lesné pozemky poručiteľ Q. M., lesné pozemky v spoločnej nehnuteľnosti nadobudla aj jeho manželka H. M.. Podielovým spoluvlastníkom na spoločnej nehnuteľnosti tak bola aj manželka poručiteľa Q. M. H. M., pričom táto skutočnosť vyplýva priamo z tohto dedičského rozhodnutia po nej zo dňa XX.XX.XXXX. Možno konštatovať, že z tohto dedičského rozhodnutia vyplýva, že aj manželka H. M. bola podielovou spoluvlastníčkou na spoločných nehnuteľnostiach urbárskej obce. Okresný súd poukazuje, že dedičské rozhodnutie po nej je z roku 2009 a verbálna kúpna zmluva medzi žalovaným a H. M. N. S. XX.XX.XXXX, a teda už len z časového hľadiska je evidentné, že sporné nehnuteľnosti nemohli byť súčasťou dedičstva po H. M.. Ani samotný žalobcovia v súlade s § 150 CSP nevedeli vyvrátiť zápis vlastníckeho práva poručiteľa Q. M. a jeho manželky H. M.Y. v podiele X X/X. K uvedenému sa nevedeli absolútne vyjadriť. Rovnako z vyjadrenia Urbárskej obce poz. spol. D. (č.l. 543 spisu) vyplýva, že spoločenstvo nedisponuje informáciami o tom ako bol zostavovaný zoznam členov urbárikov z roku XXXX ani informáciou o tom ako, od koho a kedy poručiteľ Q. M.Y. nadobudol pomerný podiel na hlasovacom práve.

33. Vychádzajúc z viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu, že uvedený zápis z roku 1958 je podstatné skutkové zistenie pre rozhodnutie veci a po vykonanom dokazovaní ustálený záver okresného súdu, že dotknuté spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti podľa zoznamu Spolku bývalých urbárikov obce D. F. M. XXXX tvorili majetkové spoločenstvo manželov Q. M. Z. H. M., keď v konaní nebola vyvrátená správnosť a pravdivosť tohto zápisu a nebol preukázaný opak (tak že sa nejedná o majetkové spoločenstvo manželov, ale o výlučné vlastníctvo poručiteľa), okresný súd sa okrem už vyššie uvedeného nezaoberal listinnými dôkazmi časovo spadajúcimi do obdobia po roku XXXX, keď aj sám odvolací súd mal za to, že sa jedná o podstatné skutkové zistenie a v bode XX zrušujúceho uznesenia konštatoval, že na záver o výlučnom vlastníctve poručiteľa Q. M. k sporným nehnuteľnostiam je v súvislostiach k zápisu z roku 1958 nepostačujúce rozhodnutie Okresného úradu Žilina č. 97/XXXXXX/OÚ-B. zo dňa XX.XX.XXXX a po ňom nasledujúce dodatočné dedičské konania.

34. Pokiaľ ide o otázku vydržania a súvisiacu otázku verbálnej kúpnej zmluvy zo dňa 07.01.1997 a o otázku danosti naliehavého právneho záujmu žalobcov k týmto už zaujal stanovisko okresný súd v poradí prvom rozsudku, s ktorým názorom sa odvolací súd v zrušujúcom uznesení (bod 27) stotožnil. Tieto tak okresný súd v odôvodnení tohto rozhodnutia už nerozoberal. Vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu je možné posudzovať len právne úkony a právne okolnosti do smrti C. Q. M., preto otázka vydržania je k rozhodnutiu v danej veci bez právnej relevancie. Tieto otázky tak okresný súd v odôvodnení tohto rozhodnutia už nevyhodnocoval.

35. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia okresný súd uvádza, že nevykonan dokazovanie v navrhnutom smere právnou zástupkyňou žalobcu. Spisový materiál Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S 157/2015 nevyžiadaval, nakoľko otázka vydržania k meritórnemu rozhodnutiu je bez právnej relevancie. Rovnako nevykonan identifikáciu parcely XXXX zapísanej v pkv vložke XXXX, nakoľko táto nesúvisí s predmetom konania, keď predmetom konania sú pkv vložky XXX, XXXX, XXXX, XXXX/a, XXX, XXX, XXX, XXX. Vykonanie dokazovania v tomto smere by bolo neúčelné a nehospodárne a neprinieslo by podstatné skutkové zistenia k rozhodnutiu vo veci samej. Súd nevyžiadaval ani všetky dokumenty od urbáru D. týkajúcich sa urbáru D. a jeho členov spred roku XXXX. V tomto smere okresný súd poukazuje na vyjadrenie Urbárskej obce poz. spol. D. (č.l. 543 spisu), podľa ktorého spoločenstvo nedisponuje informáciami o tom ako bol zostavovaný zoznam členov urbárikov z roku XXXX. Naviac žalobca v 1/ rade je ich členom, a teda mal možnosť od roku XXXX (od začiatku konania v danej veci) si na preukázanie svojich tvrdení zabezpečiť dôkazný materiál, vyžiadať si potrebné listiny, pričom ako člen spoločenstva mal určite viacero nástrojov ako potrebné informácie napriek údajnej nespolupráci pozemkového spoločenstva získať, prípadne si tieto zákonnou cestou vynútiť. V zmluve o pozemkovom spoločenstve sú upravené práva a povinnosti členov spoločenstva (č.l. 509 a nasl. spisu). Okresný súd zdôrazňuje, že povinnosťou súdu nie je zabezpečovať všetky dôkazy, ktoré strana sporu navrhne, najmä nie tie, ktoré si strana sporu, v tomto prípade žalobca, môže zabezpečiť sama. Naviac žalobcovia, resp. ich právna zástupkyňa, ani nešpecifikovala, ktoré konkrétne listiny má súd žiadať a ani neuviedla na preukázanie akej okolnosti tento dôkaz navrhuje vykonať, navrhla len vyžiadať všeobecne všetky listiny spred roku XXXX. Podľa názoru súdu návrh na vykonanie dokazovania musí byť konkrétny a riadne

odôvodnený. Hoc súd je zodpovedný za materiálnu vykonateľnosť svojho rozhodnutia nie je zodpovedný za úspech strany spore a za unesenie jej dôkazného bremena. Okresný súd súhlasí s názorom právneho zástupcu žalovaného, že súd nemôže napomáhať strane sporu zabezpečovať dôkazy, ktoré si môže zabezpečiť sama, a to aj s poukazom na zásadu rovnosti strán. Navyše okresný súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že právna zástupkyňa navrhla vykonanie dokazovania v tomto smere až podaním zo dňa XX.XX.XXXX, t.j. X,X roka od začiatku konania (13.06.2016) a až necelý rok po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom. Rovnako okresný súd nevyžiadaval doklady vo vzťahu k LV č. XXXX Z. W. Č.. XXXX, W. Č.. XXXX (č.l. 663 rub spisu), keď predmetom konania sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. Nakoľko v danej veci nebol navrhnutý v priebehu konania po zrušení a vrátení veci navrhnutý výsluch J. X., okresný súd sa námietkami vo vzťahu k jej osobe ani nezaoberal. Okresný súd dodáva, že aj súčinnosť súdu od Urbárskej obce poz. spol. D. (č.l. 543 spisu) bola predsa poskytnutá pod pečiatkou Urbárskej obce poz. spol. D. a menom samotného predsedu urbárskej obce.

36. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd po zrušení a vrátení veci viazaný právnym názorom odvolacieho súdu zaoberal len podstatnými otázkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu (100%), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Okresný súd dodáva, že žalobcovia tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, na náhradu trov konania sú tak zaviazaní spoločne a nerozdielne.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Žiline, dňa 10.02.2020